

neske vil i det kommende Aar sætte sine Penge i Tobaksdyrkning. Man vil indse, at det er for usikkert et Foretagende. Hvorfor vi skulle tvinges til at vedtage en Arealskat, en Skat, som betyder et Brud med alle de Principper, vi ellers have, naar vi i Januar 1913 skulle lave den om til en Produktskat, er vanskeligt at forstaa. Naar vi dog ere gaaede med til dette, er det, fordi vi af Naturen ere nogle meget fromme og elskværdige Mennesker, som gerne rette os efter Regeringen, hvor vi kunne. Men vi kunne i dette Tilfælde kun gøre det, hvis vi faa et bestemt Tilsgagn af den højtærede Finansminister om, at han ikke alene vil forelægge Loven til Revision inden 1. Januar 1913, men vil forelægge den med en Paragraf, som udtrykkelig indeholder Bestemmelsen om Produktskat, og at han vil gaa over fra Arealskat til Produktskat. Finansministerens Udtalelser vare efter min Mening lidt vage. Jeg beder derfor den højtærede Minister udtale rent og klart her, at hvis han er Finansminister til den Tid, vil han forelægge Loven saaledes, at Arealskatten bliver ophævet, og der indføres en Produktskat i Stedet. Jeg troede ikke, det var nødvendigt at sige det, men navnlig efter den ærede Ordførers Bemærkninger er det i høj Grad nødvendigt. Det er jo ikke Meningen, at der skal stilles en Fælde for for at faa os til at gaa ind paa Forslaget ved, at der indsættes en Revisionsbestemmelse, som intet betyder. Jeg finder ikke, at Forslaget i det hele taget er saa meget værd. Hvis man vil rette paa Toldloven, var der andre Steder, hvor Rettelser vilde have langt større Betydning. Jeg henstiller altsaa til Finansministeren, at han udtaler klart og tydeligt, at naar han fremlægger Lovforslaget til Revision, indeholder det ikke mere en Arealskat, men en Produktskat.

Halsted: Egentlig skulde det ikke være nødvendigt, naar man staar sammen med Flertallet, at tale ved denne Lejlighed. Naar jeg alligevel gør en Bemærkning, skyldes det den ærede Ordførers Udtalelse, idet det forekom mig, at han tog paa en underlig uklar Maade paa Sagen. Jeg troede ikke, der var den ringeste Tvivl om, at vi, naar det Tidspunkt kommer, som er fastsat i Loven, ville gaa over fra Arealskatten til Produktskatten. Der er ingen, end ikke Socialdemokraterne, som ikke erkender, at det er en Forbedring, og at den bør tilstræbes.

Naar jeg er gaaet med Flertallet, er det ud fra den Forudsætning, at man vil gaa denne Vej, anderledes har jeg heller ikke forstaaet det i Udvalget. Jeg hævder, at den ærede Ordfører gav dette saa mange Tillægsord, at man er noget i Tvivl om, hvorvidt Flertallet vil gaa den Vej, som nu indirekte tiltrædes her.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal til det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) sige, at jeg forstaa ikke, at min første Udtalelse ikke kunde være tilstrækkelig. Jeg mener, at jeg sagde ganske tydeligt, at det Revisionsforslag, som skal forelægges inden 1. Januar 1913, skal være et Forslag, som gaar ud paa at indføre en Produktbeskatning. Selvfølgelig vil jeg, hvis jeg er Finansminister til den Tid, forelægge et saadant Forslag. Men der ligger ikke større Sikkerhed i min Erklæring herom, end der ligger i selve Forslaget, som det foreligger her. Thi enten jeg er Finansminister, eller en hvilken som helst anden er det, ja selv om der til den Tid er en Finansminister, som er en udpræget Modstander af Produktbeskatning, maa han forelægge et saadant Forslag; thi det er han pligtig til i Henhold til den Paragraf, vi nu ere i Færd med at vedtage. Altsaa jeg vil, hvis jeg er Finansminister til den Tid, forelægge et Forslag, som gaar ud paa at indføre Produktbeskatning for her i Landet avlet Tobak, og efter min Mening maa enhver Finansminister gøre det til den Tid, der er fastsat i Loven.

Slengerik: Jeg vil stemme imod Lovforslaget, fordi jeg finder, at Grundlaget for det er slet og uretfærdigt. Det er ikke af den Grund, at jeg ikke skulde ønske, at man skulde forminske den Beskyttelse, som er given paa indenlandsk Tobak ved Toldloven af 1908. Jeg ønsker at komme denne Beskyttelse til Livs. Det har jeg udtalt før, og ingen kan være i Tvivl derom. Mine Vælgere, hvad enten de ere moderate eller radikale, eller hvad de ere, staa paa samme Standpunkt som jeg. De have ganske klart og tydeligt udtrykt det ved den Resolution, som blev vedtagen i Nørre Aaby den 6. Marts, er indsendt hertil og indbragt i Rigsdagen gennem mig. Resolutionen lyder saaledes: „Ca. 300 Mennesker, forsamlede til Møde i Nørre Aaby den 6. Marts, protestere mod det forelagte Lovforslag om en Arealskat paa Tobaksdyrkning. Skal der være en Skat, bør det være en Skat paa det hø-